

Arrest

nr. 340 544 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 11 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn en België te zijn binnengekomen op 26 juni 2024, dient op 8 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 9 augustus 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 30 juni 2025.

1.3. Op 29 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 31 juli 2025 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten. U verbleef in Gaza tot uw vertrek op 19 juni 2023. Hierna reisde u via Egypte en Turkije naar Griekenland waar u op 13 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Op 26 juli 2023 werd u in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend.

In Griekenland kon u geen werk vinden zonder de taal te leren. De arbeidsomstandigheden zijn slecht, net zoals de veiligheidsomstandigheden en huisvesting. Bij een terugkeer naar Griekenland zal eveneens uw mentale gezondheid verslechteren.

U kwam aan in België op 26 juni 2024 en diende op 8 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: kopie psychologisch document, kopie biopagina Palestijns paspoort, kopie documenten familie Gaza, kopie ID kaart, kopie geboorteakte, kopie UNWRA kaart, foto's Gaza, USB stick met foto's en filmpje Griekenland, foto medicijnen en screenshots sociale media profielen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U gaf aan psychologische problemen te hebben (waarover later meer). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf u aan zich klaar te voelen om het interview te laten plaatsvinden (CGVS, p. 2). Verder werden er u ook pauzes aangeboden en gehouden (CGVS, p. 2, 11). Het persoonlijk onderhoud heeft zonder problemen kunnen plaatsvinden.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhevige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac, informatie derde landen en uw verklaringen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 1-2).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve

gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Omtrent uw Griekse verblijfsvergunning (ADET)

Volgens de toegevoegde informatie (zie blauwe map) werd u de vluchtelingenstatus toegekend op 26 juli 2023. Uw verblijfsvergunning is geldig tot 25 juli 2026. Uw ADET zou gestolen zijn in België (CGVS, p. 9).

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 9).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asieltbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (- in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel

heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**

Omtrent uw AFM

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. U vertelde dat er een nummer werd afgegeven tijdens het verkrijgen van uw verblijfsvergunning (CGVS, p. 17). U noemde dit echter foutief uw AMKA in plaats van uw AFM (CGVS, p. 17-18).

Omtrent uw AMKA

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; **Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. U vertelde dat u een AMKA kreeg samen met de verblijfsvergunning (CGVS, p. 17), zoals hierboven aangetoond gaat het echter over uw AFM. Wat er ook van zij, u ondernam geen stappen om uw AMKA te activeren (CGVS, p. 17-18). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; **Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)** van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://>

greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection* – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, het slachtoffer bent geworden van een schermutseling met Albanezen moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Zo was het eenmalig en had u hierna geen problemen meer met hen (CGVS, p. 16). Verder kan u dit op geen enkele manier aantonen. U legde video's neer van dit gevecht, maar gaf zelf aan dat u niet te zien bent in deze video's (CGVS, p. 14) waardoor deze geen enkele bewijswaarde hebben. Eveneens bent u niet herkenbaar op de foto's.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instantie, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. De politie schreef na dit incident uw namen op, maar probeerde u niet de aanvallers te melden op het politiebureau aangezien de politie aan hun kant zou staan (CGVS, p. 15). Een uitspraak die u op geen enkele manier kan aantonen of verklaren (CGVS, p. 15). Dat u in Kos werd tegengehouden en gecontroleerd door de politie (CGVS, p. 11) is louter een politionele procedure. Dat dit het geval was omdat u er Arabisch uitziet (CGVS, p. 11) is louter een veralgemening en blote bewering die u op geen enkele manier kan ondersteunen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en onderwijs voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Dient immers te worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Met betrekking tot de moeilijkheden met het leren van de taal merkt het CGVS op dat u hiertoe geen stappen ondernam. Zo had u geen tijd om naar school te gaan omdat u moest werken (CGVS, p. 17). Nochtans had u gezien uw eigen verklaringen (zie infra) geen vast werk. Het zou ook geld kosten (CGVS, p. 17), hetgeen niet overtuigt aangezien u wel in staat was om uw reisdocument en vertrek naar België te bekostigen.

Met betrekking tot uw moeilijkheden met het vinden van werk merkt het CGVS op dat u beperkte stappen ondernam. Het staan wachten aan een bushalte of plein en uw poging een aanvraag in te dienen bij hotels zijn dan ook een weinig doordachte manieren (CGVS, p. 10, 12, 14) om aan een job te geraken. Zo probeerde u niet naar een uitzendbureau of interim te gaan. Dat u niet naar een uitzendbureau of interim ging omdat u de taal niet sprak (CGVS, p. 13) overtuigt niet aangezien deze instanties u juist kunnen helpen om een job te vinden op basis van uw kwalificaties. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u verschillende keren wel in staat was om (zwart)werk te vinden, gaande van het plukken van fruit en olijven (CGVS, p. 10, 14) tot werk in de bouwconstructie en horeca (CGVS, p. 12). Dat u nooit een werkcontract ontving omdat u de Griekse taal niet sprak (CGVS, p. 10, 12) overtuigt dan ook niet gezien uw beperkte zoektocht naar het leren van deze taal. Bovendien is het onwaarschijnlijk dat u voor alle werksectoren (zoals degene die u eerder benoemde) in Griekenland de Griekse taal machtig moet zijn.

Met betrekking tot uw moeilijkheden met het vinden van huisvesting merkt het CGVS op dat u steeds in staat was om een verblijfplaats te vinden. U sliep nooit op straat (CGVS, p. 17). U had allerlei accommodaties op verschillende plekken en regio's waar u verbleef in Griekenland gaande van een verblijfplaats bij een vriend in Kos tot een co-housing in Athene en Kreta en verblijf bij een familielid van een vriend in Thessaloniki (CGVS, p. 11-12, 14, 16). Verder valt op dat u geen stappen heeft ondernomen om een vaste privé verblijfplaats te vinden (CGVS, p. 11, 13). Dat het vinden van een privé accommodatie te duur was (CGVS, p. 13) overtuigt niet gezien u wel in staat was uw paspoort en reis naar België te bekostigen.

Omtrent al deze zaken merkt het CGVS eveneens op dat u geen contact opnam met personen of organisaties die instaan om net erkende vluchtelingen in Griekenland te helpen (CGVS, p. 17). Het CGVS besluit dat u duidelijk niet de intentie had om in Griekenland te blijven en aldus kan worden aangenomen dat u onvoldoende uw rechten heeft uitgeput om een duurzaam en waardig verblijf aldaar uit te bouwen.

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende **autonoom** en **zelfredzaam** en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken. Dat blijkt uit:

Uit uw verklaringen blijkt dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland. U heeft er de procedure doorlopen om een reispas te verkrijgen, wat niet automatisch gebeurt (CGVS, p. 8-9). Het CGVS wijst er echter op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). In Griekenland doorliep u eveneens de procedure om maandelijks 200 euro aan financiële steun te ontvangen van de overheid (CGVS, p. 6). Enerzijds een indicatie van uw zelfredzaamheid en autonomie en anderzijds toont dit aan dat u in Griekenland kon rekenen op steun van instanties. Daarnaast kreeg u bij aankomst in Griekenland financiële steun van een familielid die connecties heeft in België (CGVS, p. 6). Zo heeft u in België een neef wonen met een verblijfsvergunning (CGVS, p. 5-6).

Verder merkt het CGVS nog andere indicaties van uw **zelfredzaamheid** en **autonomie** op. Zo had u sinds het overlijden van uw vader op 14-jarige leeftijd verschillende jobs in Gaza (CGVS, p. 5). Voor uw definitieve vertrek uit Gaza in 2023, leefde u in 2020 eveneens een periode buiten uw land van herkomst. Zo ging u naar Egypte voor een medische behandeling (waarvan u hersteld bent) en was u in staat dit te bekostigen en accommodatie te vinden (CGVS, p. 7-8). Verder regelde u uw vertrek uit Gaza naar Griekenland en betaalde

u met behulp van uw eigen geld en steun van uw zus 900 dollar en 4000 euro tot uw aankomst in Griekenland (CGVS, p. 7). Uw vliegtuigticket naar België bekostigde u eveneens met uw eigen geld dat u verdiende door uw werk in Griekenland (CGVS, p. 7). Eveneens in België toont u uw zelfredzaamheid en autonomie aan. Zo schreef u zich in op school om de Nederlandse taal te leren en ging u naar een wervingsbureau in Gent om een job te vinden. U doorliep heel de aanwervingsprocedure zoals een sollicitatie en examen waarna u nu voor twee verschillende bedrijven werkt (CGVS, p. 4-5).

Omtrent uw psychologische problematiek merkt het CGVS het volgende op. Vooreerst is het zeer opvallend dat u deze problematiek nooit eerder vermeldde. Zo gaf u dit niet aan toen gevraagd werd naar uw bijzondere procedurele noden (Vragenlijst BPN, 9 augustus 2024). Er werd u eveneens concreet gevraagd of u problemen ondervindt van psychologische aard wat u dan ook ontkende (Bijkomende vragen M-status Griekenland, 9 augustus 2024) wat zeer bevreemdend is aangezien u reeds in Griekenland psychologische problemen ondervond (CGVS, p. 18). Het enige stavingstuk hieromtrent dat u neerlegt is enkel één psychologisch document dat vier dagen voor uw persoonlijk onderhoud werd opgesteld. Het beschrijft louter uw symptomen en vermoedelijke diagnoses die niet verder worden uitgelegd en ontbreekt aan verdere vaststellingen hoe deze vermoedelijke diagnoses werden vastgesteld. Deze problematiek weerhoudt er u ook niet van om in België te werken. Wat er ook van zij, **u toont op geen enkele manier aan dat deze symptomen zulke specifieke en doorgedreven behandeling vereist die er in Griekenland niet voor handen zijn.** Zo gaat u enkel tweewekelijks naar de psycholoog en neemt u slaappillen (CGVS, p. 19). In Griekenland zocht u eerder geen psychologische hulp waardoor het louter een veronderstelling is dat u in Griekenland niet geholpen zou worden omtrent deze problematiek. U gaf zelf aan dat u niet echt uw best had gedaan om deze psychologische hulp in Griekenland te vinden (CGVS, p. 18). Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat u deze behandeling verder kan zetten in Griekenland. Hieruit blijkt allerminst dat u een bijzondere medische kwetsbaarheid vertoont of een complexe en gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan.

Het CGVS merkt op dat u een **korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent uit Griekenland** wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U verkreeg immers een beschermingsstatus op 26 juli 2023 en u verliet Griekenland juni 2024 (blauwe map, en CGVS, p. 3). Uw verklaring dat u opgelucht bent dat u uw Griekse verblijfsvergunning en reisdocument kwijtraakte (CGVS, p. 9) en u Griekenland verliet aangezien het nooit uw bestemming was (Vragenlijst CGVS, 9 augustus 2024, vraag 3.5) zijn verdere indicaties dat u niet de intentie had om zich duurzaam te vestigen in Griekenland.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw psychologisch document, foto's en filmpjes Griekenland werden hierboven reeds besproken. Betreffende uw biopagina Palestijns paspoort, ID kaart, geboorteakte en UNWRA kaart betreffen deze louter uw identiteit en nationaliteit. Eveneens het geval bij de documenten omtrent uw familie in Gaza. De overige foto's hebben louter betrekking op de situatie in Gaza en niet in Griekenland. De foto van het medicijn toont enkel een strip medicijnen, niets meer. De screenshots bevestigen dat u sociale media heeft.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

Op 19 januari 2026 biedt verzoeker zich aan bij de grenspolitie van de nationale luchthaven te Zaventem komende met een vlucht vanuit Griekenland. Hij is in bezit van een Italiaanse verblijfskaart op naam van P.S., geboren te Napels, Italië. Na controle wordt vastgesteld dat het Italiaanse document technische onregelmatigheden vertoont en vals is.

Op 22 januari 2026 wordt de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats genomen (bijlage 39bis).

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 1, 21, 23, 24 en 3 van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 1 tot 4, 18 en 19 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 12 en 33 van richtlijn 2023/32/EU, van de artikelen 4, 22, 26, 27, 29, 30, 32 en 34 van richtlijn 2011/95/EU, van de artikelen 48/3, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat hij ernstige schade zal lijden bij terugkeer naar Griekenland en dat die lidstaat niet in staat is om hem doeltreffende en efficiënte bescherming te bieden. Hij wijst erop dat de Raad in Verenigde Kamers geoordeeld heeft dat de situatie in Griekenland bijzonder problematisch is en in arrest nr. 319 746 van 9 januari 2025 geoordeeld heeft dat het relaas van de verzoeker en de medische stukken voldoende zijn om een bijzondere kwetsbaarheid aan te nemen. Hij vervolgt dat de Raad in arrest nr. 320 159 van 16 januari 2025 geoordeeld heeft dat de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming als problematisch beschouwd moet worden en dat de bijzondere psychologische kwetsbaarheid van de betrokken Palestijnse verzoeker aanleiding gaf tot een uitzonderlijke omstandigheid. Hij meent dat de omstandigheden zoals omschreven in voormelde arresten ook in zijn situatie aanwezig zijn. Hij licht in dit verband toe dat hij afkomstig is uit Gaza, dat zijn verblijf in Chios gekenmerkt werd door een gewelddadige overval, dat hij door de politie niet serieus genomen werd, dat hij psychologisch kwetsbaar is, dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland van 40 dagen nooit een fiscaal registratienummer (AFM) of een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) gekregen heeft, dat hij er geen psychologische begeleiding kreeg, dat hij zich zorgen maakt over zijn in Gaza achtergebleven familie en de humanitaire rampzalige situatie aldaar en dat hij geen enkel netwerk heeft in Griekenland, nu behalve zijn zus, die in Algerije en Abu Dhabi verblijft, heel zijn familie nog in Gaza verblijft. Hij benadrukt opnieuw zijn kwetsbaarheid en verwijst – opnieuw – naar arrest nr. 320 159 van 16 januari 2025.

Vervolgens betoogt hij dat er sprake is van extreme materiële deprivatie bij terugkeer naar Griekenland. Hij bespreekt in dit verband en citeert uit een verslag van Pro Asyl en RSA van maart 2025, het AIDA-rapport van juni 2024, een rapport van Amnesty International van juni 2020, een artikel van *Libération* van 2020, een artikel van *Le Soir* van 5 maart 2020, een rapport van *InfoMigrant* van 21 februari 2021, een verslag van Amnesty International van 23 juni 2021, een rapport van CAT van 27 juni 2021 en van 2 september 2019, een rapport van Oxfam van 2 juli 2020, een briefing van de *Greek Council for Refugees and Oxfam* van 2 juli 2020, een artikel van *Ephemeron* van maart 2020 en een tekst van de Raad van Europa van 2016. Hij gaat in op de materiële situatie van statushouders in Griekenland en wijst op een vonnis uitgesproken door de Duitse rechtbank in 2021 en naar rechtspraak vermeld in het AIDA-verslag zowel van Duistland als in Nederland. Uit algemene informatie blijkt volgens hem dat het de laatste jaren moeilijker geworden is voor begunstigden van internationale bescherming op vlak van werkgelegenheid, onderwijs, huisvesting, voedsel en water, gezondheidszorgen en sociale uitkeringen. Hij verwijst opnieuw naar en citeert uitvoerig uit het AIDA-rapport, het rapport van Pro Asyl en RSA van maart 2025, een artikel van *La Croix* van februari 2022, een artikel van *DW* van juli 2023 en van *Intersos* van 2023. Hij wijst nog op de lange wachttijden voor het verkrijgen van een verlenging van de ADET en de administratieve moeilijkheden in verband met de nodige documenten. Hij stelt dat gezinshereniging in theorie mogelijk is, maar in de praktijk niet. Hij besluit dat er geen enkele bron aangevoerd wordt door de commissaris-generaal op grond waarvan gesteld kan worden dat hij in geval van terugkeer geen risico zou lopen op een onmenselijke en/of vernederende behandeling.

Hij meent dat uit zijn verklaringen, zijn persoonlijke ervaringen in Griekenland en uit de algemene rapporten duidelijk blijkt dat dit land zijn rechten niet waarborgde, waarborgt of zal waarborgen. Hij stelt dat hij bij terugkeer zal belanden in een situatie van extreme materiële deprivatie aangezien zijn rechten er niet worden gerespecteerd. Hij benadrukt dat zijn ervaring in Griekenland al aangetoond heeft dat de Griekse autoriteiten zijn rechten niet respecteren. Hij legt uit dat hij, toen zijn asielaanvraag nog in behandeling was in Griekenland, een maand in een kamp verbleef op het eiland Kos en dit in mensoeterende levensomstandigheden. Hij vervolgt dat hij, nadat hij de vluchtelingenstatus werd toegekend, het kamp moest verlaten zonder begeleiding of hulp, met een werkelijk risico om dakloos te worden. Verder stelt hij dat hij er daarom voor had gekozen om na zijn erkenning naar Athene te trekken, waar hij zijn paspoort moest gaan halen, dat hij daarna naar Kreta verhuisde, vervolgens terug naar Athene ging, dan naar Thessaloniki om daarna nog eens naar Athene te verhuizen. Hij benadrukt dat hij duidelijk geprobeerd heeft om in meerdere steden van Griekenland zijn leven te ontwikkelen en dat hij bijna één jaar in Griekenland bleef vooraleer naar België te gaan. Dit lange verblijf bevestigt volgens hem de inspanningen die hij heeft ondernomen, ook al verslechterde zijn situatie aanzienlijk. Hij voegt toe dat er nergens reële kansen waren om werk of huisvesting te vinden en om toegang te krijgen tot medische en psychologische zorgen.

Hij bevestigt dat zijn ADET gestolen werd in België en stelt dat het onmogelijk is om dit te bewijzen. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal erkent dat er administratieve moeilijkheden bestaan wanneer een persoon zijn ADET niet meer heeft.

Hij stelt dat hij gezocht heeft naar werk, maar enkel zwartwerk kon vinden. Hij meent dat er in de praktijk geen realistische professionele perspectieven zijn en dat de kritiek van de commissaris-generaal de werkelijkheid miskent.

Hij vervolgt dat het gegeven dat hij nooit op straat beland is, geen bewijs is dat hij toegang heeft gehad tot een menswaardige woning. Hij legt uit dat hij erin geslaagd is te overleven, enkel dankzij tijdelijke en preciaire oplossingen waarbij hij afhankelijk was van de goede wil en hulp van anderen. Hij stelt dat hij geen hulp kon verwachten van de overheid of van organisaties en dat hij zich aldus bevond in een situatie van extreme kwetsbaarheid. Er was volgens hem geen sprake van sociale bijstand of structurele ondersteuning. Hij wijst erop dat hij niemand in Griekenland heeft die hem financieel kan ondersteunen en dat zijn familieleden in Gaza voor hem niet kunnen zorgen. Verder kaart hij aan dat hij geen Grieks spreekt waardoor communicatie met de medische diensten uiterst moeizaam zou verlopen. Hij legt uit dat hij zich in Griekenland depressief voelde maar dat dit in België verbeterd is, maar dat dit niets verandert aan zijn kwetsbaarheid. Dat zijn familie nog in Gaza verblijft, zou voor een bijkomende stress zorgen. Hij zal nooit aan de voorwaarden voldoen om sociale uitkeringen te krijgen.

Tot slot betoogt hij dat de algemene situatie in Palestina aanleiding geeft tot de toekenning van de internationale bescherming.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 27 januari 2026 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij zij volgend stuk voegt:

- Juridische dienst CGVS, *nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland*, 16 januari 2026;
- en refereert aan volgende nieuwe stukken, waarvan zij de weblinks vermeldt:
- Cedoca, *COI Focus Griekenland. Helios + en Helios Junior*, 17 september 2025;
- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, *Pressemitteilung nr. 30/2025*, 16 april 2025; Bundesverwaltungsgericht, *Jugement BVerwG 1 C 18.24*, 16 april 2025;
- Verwaltungsgerichtshof Kassel, *Pressemitteilung*, 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, *beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24*;
- Bundesverfassungsgericht, *arrest D-2590/2025*, 11 september 2025.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Brief van de Griekse NGO's aan het CGVS met betrekking tot de nota 'Aide aux Migrants' van 19 november 2025;
- Brief gestuurd naar confrater Lahaye door de RSA – Me Minos MOUZOURKIS, Advocaat en Legal and Advocacy officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA) van 16 januari 2026;
- Europese Commissie, *brief aan de staatssecretaris, Ares (2023)8268343* van 4 december 2023.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze al internationale bescherming geniet in een

andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland op 11 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend heeft, hem op 26 juli 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend en dat hij in bezit gesteld werd van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig tot 25 juli 2026 en van een Grieks reisdocument geldig tot 6 september 2028 (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1). Voorgaande is in overeenstemming met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, d.d. september 2024, p. 13; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2023*, p. 243).

Er liggen geen concrete elementen voor waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermings-status zou beschikken. Evenmin bevat het rechtsplegingsdossier concrete gegevens of verifieerbare elementen die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van verzoekers verleende status, noch bevat het enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

4.3. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden en wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

4.4. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

4.5. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten zoals beschikbaar in de huidige fase van de procedure.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat de inhoud betreft van de in de artikelen 24 tot en met 35 van richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat de toegang betreft tot deze voordelen.

Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie, in het bijzonder volgende rapporten:

- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024;
- RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025;
- Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025 en
- CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025, overweegt de Raad wat volgt.

Het beleid van de Griekse autoriteiten is erop gericht om van statushouders te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder.

In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025, p. 12-14).

De landeninformatie toont aan dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheids-nummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 12, 24; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025; AIDA/ECRE *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (AIDA/ECRE *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 256-257, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 18-20). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 253-257).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; AIDA/ECRE *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 236-239). Gelet op nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende

bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land. Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale voorzieningen en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd. De verstrekte informatie bevestigt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met het geheel van de landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Het geheel van de landeninformatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat een (terugkerende) statushouder in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen.

Ofschoon de landeninformatie over de situatie van statushouders in de Griekenland die beide partijen aanbrengen, actueler is en recentere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij het nemen van de bestreden beslissing, laat deze landeninformatie niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat een (terugkerende) statushouder in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen.

De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders bij terugkeer naar Griekenland hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker dus niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie bevindt van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door verzoeker neergelegde brief van de Griekse NGO's is niet dienstig (aanvullende nota stuk 1). De commissaris-generaal heeft zich bij de beoordeling van verzoekers situatie in Griekenland immers niet op het bekritiseerde CEDOCA-rapport *Greece – Assistance to Migrants* gebaseerd, noch wordt dit door de haar bij aanvullende nota voorgelegd. Nergens wordt aldus verwezen naar dit rapport. De Raad is verder tot een gedegen analyse van de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland kunnen komen zonder hiervoor een beroep te doen op het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport.

In zoverre de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie en argumentatie betrekking heeft op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, verschilt dit van zijn situatie aangezien hij daar reeds internationale bescherming verkreeg. Hij is een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoeker om internationale bescherming in dat land.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermings-verzoek blijft dus aan de orde. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen. In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

In dit verband wordt het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud benadrukt, dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt zoals geduid door het Hof van Justitie of dat hij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en van het voorliggend beschermingsverzoek moet gebeuren.

4.8. Het komt aldus aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. Er dient verder ingegaan te worden op zijn concrete persoonlijke situatie.

4.8.1. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. De stukken van het administratief dossier laten niet toe vast te stellen dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen.

Verzoeker geeft bij de DVZ, gevraagd naar zijn gezondheidstoestand, aan dat hij gezond is (AD CGVS, Verklaring DVZ, 09.08.2024). Tijdens het persoonlijk onderhoud deelt verzoeker mee dat hij geen fysieke problemen heeft en dat zijn geestelijke gezondheid verbeterd is sinds zijn aankomt in België. Hij licht toe dat hij om de twee weken naar een psycholoog gaat en dat hij via de centrumarts slaappillen kreeg voorgeschreven (NPO p. 19). Ter staving hiervan, legt verzoeker een attest neer van een klinisch psychologe van 26 juni 2025 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de verzoeker, stuk 1). De klinisch psychologe beschrijft verzoekers situatie op basis van diens verklaringen. De klinisch psychologe stelt dat verzoeker een score van 50 behaalt op de *Beck Depression Inventory-I DB* test, wat zich volgens haar vertaalt in een uitgesproken droefheid, een gevoel van schuld en onrechtvaardigheid en een persistente vermoeidheid. Op

de schaal van de *Posttraumatic Checklist Scale - PPLS* haalt verzoeker volgens de klinische psychologe een score van 64, wat volgens haar overeenkomt met verschillende symptomen, waaronder slaapproblemen, hypervigilantie, neurovegetatieve hyperactiviteit, opdringerige gedachten die verband houden met de stressvolle gebeurtenis en ernstige prikkelbaarheid. Zij besluit dat psychologische begeleiding aangeraden is om verzoeker te helpen zijn moeilijkheden te overkomen.

De klinisch psychologe geeft weliswaar aan dat verdere psychologische begeleiding aangeraden is, maar zij preciseert niet welke soort behandeling of opvolging dit dan moet zijn. In het attest wordt bovendien niet dieper ingegaan op de ernst van de verklaarde psychische situatie, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van een eventuele behandeling. Evenmin preciseert de klinisch psychologe of en in welke mate de beschreven symptomen een invloed hebben op verzoekers dagdagelijks functioneren. Dat dergelijke impact er hoegenaamd is, blijkt evenmin uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker is immers in staat arbeid te verrichten, werd in België tewerkgesteld en bovendien geeft hij aan dat hij Nederlands wil leren (NPO, p.4). Daarnaast verklaart hij uitdrukkelijk dat het inmiddels beter met hem gaat (zie *supra*). Hoewel er begrip is voor verzoekers onzekere situatie en moeilijk parcours, kan uit het bijgebrachte attest van de klinisch psychologe niet worden afgeleid dat zijn mentale gezondheidstoestand belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Zo blijkt heden uit dit attest niet dat verzoeker arbeidsongeschikt zou zijn. Het psychologisch attest geeft verder geen concrete toelichting over de impact op zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren, noch liggen er andere medische stukken voor die hierover attesteren.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de door hem bijgebrachte documenten blijkt dat verzoeker kampt met enig medisch of psychisch probleem dat belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfredzaamheid en autonomie.

Verzoeker argumenteert nog dat hij behoort tot de sociale groep van Palestijnen uit Gaza en dat hieruit een bijzondere kwetsbaarheid voortvloeit. Er wordt niet betwist dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker. Hoewel er begrip is voor de druk die verzoeker ondervindt omwille van de situatie in Gaza, blijkt in deze stand van zaken uit niets dat hij heden persoonlijk psychische problemen ondervindt, laat staan dat deze zijn zelfstandig functioneren beperken. Er blijkt nergens uit dat verzoekers persoonlijke mentale gezondheidstoestand van dien aard is dat hij dermate ernstige psychische problemen ondervindt die belangrijke negatieve gevolgen hebben (gehad) op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie. Verzoeker overtuigt bijgevolg geenszins in zijn argumentatie. Er liggen geen concrete elementen voor wat betreft een psychische kwetsbaarheid met een grote invloed op verzoekers zelfstandigheid en autonomie alsook zijn vermogen om arbeid te verrichten of om administratieve procedures op te starten en op te volgen. Er kan nergens uit worden afgeleid dat verzoekers gezondheidstoestand hem zal verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Er kan ook niet worden afgeleid dat verzoeker niet in zijn levensonderhoud kan voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Er blijkt niet dat verzoeker omwille van zijn mentale of fysieke gezondheidstoestand in Griekenland zeer moeilijk of niet zal kunnen werken. Nergens kan worden gelezen dat hij zich in Griekenland omwille van zijn gezondheidstoestand niet staande zou kunnen houden.

Op basis van wat voorafgaat kan in deze stand van zaken bijgevolg niet blijken dat zijn gezondheidstoestand een terugkeer naar Griekenland in de weg staat.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

4.8.2. Verzoeker heeft een Griekse verblijfsvergunning ontvangen die geldig is tot 25 juli 2026. Hij verklaart dat na zijn aankomst in België zijn rugzak gestolen werd waarin zijn Griekse documenten en nog wat spullen zaten (NPO, p. 9). Dit betreft echter een loutere blote bewering, die niet zonder meer kan worden aangenomen te meer nu verzoeker geen aangifte heeft gedaan en er geen attest van verlies of diefstal voorligt. Verzoeker verklaart in dit verband nog expliciet dat hij blij was dat die documenten gestolen werden omdat hij niet wil terugkeren naar Griekenland (NPO, p. 9). Dat verzoeker niet meer in bezit is van zijn originele Griekse documenten, met name zijn ADET en Grieks reisdocument, wordt niet aannemelijk geacht. Zijn betoog omtrent de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, is gezien zijn geldige verblijfsvergunning niet dienstig te meer nu er niets hem in de weg

staat om tijdig de verlenging ervan aan te vragen. Evenmin toont hij aan dat hij niet in de mogelijkheid was en is om dit reeds aan te vragen.

Los daarvan geeft de commissaris-generaal op omstandige wijze weer dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn gedrukte verblijfsvergunning is kwijtgeraakt, te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren worden geconfronteerd. Zelfs indien verzoeker dus niet langer in het bezit zou zijn van zijn gedrukte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Er blijkt uit de landeninformatie aldus niet dat er zich bijzondere of onoverkomelijke problemen stellen om een duplicaat van een geldige ADET te verkrijgen.

Verzoeker heeft overigens de mogelijkheid om de procedure voor een verlenging van de ADET al vanuit het buitenland te starten door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (*AIDA/ECRE Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 236).

Verzoeker kan bijgevolg in tussentijd al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. In dit verband wordt benadrukt dat verzoeker in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen en een beschermingsstatus alsook een ADET en een Grieks paspoort heeft gekregen, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld. Bovendien is verzoeker op eigen initiatief voor enkele dagen teruggekeerd naar Griekenland en kan niet worden ingezien waarom hij hiertoe niet de nodige stappen heeft gezet.

4.8.3. Zijn geldige verblijfsvergunning laat verzoeker toe om toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten, waarmee hij zijn rechten als statushouder kan uitoefenen en zich toegang kan verschaffen tot basisvoorzieningen bij terugkeer naar Griekenland.

Verzoeker stelt dat hij in Griekenland een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) verkregen heeft, maar dat hij er niet over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte omdat hij hiervoor een wettelijk contract nodig had en een advocaat onder de arm moest nemen, die hiervoor 200 euro zou vragen (NPO, p. 17). De *protection officer* confronteerde verzoeker met algemene informatie waaruit blijkt dat de AFM automatisch moet worden afgegeven wanneer er een beschermingsverzoek wordt ingediend en stelde hem vervolgens de vraag of hij weet waarom dit bij hem dan anders was. Verzoeker reageert hierop louter stellende dat hij alleen zijn AMKA en ADET in ontvangst nam (NPO, p. 18).

4.8.3.1. Wat er ook van zij, blijkt uit de beschikbare informatie dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt toegelicht. Het fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Een statushouder die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM-nummer moeten hebben. Een AFM-nummer wordt pas gedeactiveerd wanneer de ADET vervalst. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 25 juli 2026, is zijn AFM-nummer ook geldig tot die datum. Hieruit volgt dat toen verzoeker in Griekenland was, hij derhalve een fiscaal registratienummer heeft ontvangen waarmee hij, mits het vervullen van de nodige formaliteiten, toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning, en nog steeds toegang toe heeft (Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19-20; *RSA/PRO ASYL Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 20-21).

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. Dit wordt nogmaals versterkt door zijn verklaring dat hij blij was dat zijn ADET en Grieks reisdocument gestolen waren en de vaststelling dat hij tijdens zijn tijdelijke terugkeer naar Griekenland, geen enkele stap heeft genomen in dit verband. De motieven in dit verband, weergegeven in de bestreden beslissing, vinden steun in de stukken van het administratief dossier, zijn pertinent en draagkrachtig en worden overgenomen.

4.8.3.2. Voor de afgifte van een AMKA, waarvan verzoeker erkent dit gekregen te hebben (zie *supra*), dient enkel een geldige ADET te worden voorgelegd en werd reeds *supra* aangetoond dat er geen bijzondere of onoverkomelijke problemen zijn om een duplicaat van een geldige ADET te bekomen. In zoverre die AMKA nog zou moeten worden geactiveerd, toont verzoeker met een algemeen betoog en verwijzing naar algemene landeninformatie en zijn uitgebreide kritiek uiteengezet in zijn aanvullende nota niet *in concreto* aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland in zijn individuele omstandigheden geen legaal werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen die nodig zijn voor het activeren van zijn AMKA (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 22-24; Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 20-22, AIDA/ECRE *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 202, 266-267).

De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem uitermate moeilijk maakt om zich staande te houden. Er liggen geen medische stukken voor waaruit blijkt dat verzoeker (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt is, noch ligt een invaliditeitsattest voor.

4.8.3.3. In zoverre verzoeker nog wijst op de vereiste van het aanleveren van een bewijs van werkelijk verblijf in Griekenland, alsook van werk of studies alvorens de AMKA wordt uitgereikt, zoals uiteengezet in het RSA-rapport van maart 2025, maakt hij niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen of het activeren van een AMKA door bijvoorbeeld het neerleggen van een werkbelfote.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34).

Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Het verslag "Feitenonderzoek" stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat (Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 37).

In zijn antwoord, stelt het hoofd van de Griekse asielandministratie, de heer M.K., dat statushouders met een geldige ADET het recht hebben om te werken, mits zij in het bezit zijn van een AMKA-nummer, een AFM-nummer en een bankrekening. Volgens hem vereist de betrokken wetgeving niet dat de AMKA geactiveerd moet zijn. Statushouders kunnen dus een arbeidscontract tekenen alsook het arbeidscontract uploaden in ERGANI zonder dat een activering van de AMKA is vereist. Daarnaast is voor een eerste tewerkstelling een registratie bij een zgn. e-EFKA vereist (aanvullende nota commissaris-generaal, stuk 1, Nota betreft: A.M.K.A. wetgeving Griekenland (*update*)). Er is geen enkele indicatie dat de door verzoeker aangehaalde problemen met de e-EFKA's *anno* 2026 nog actueel zouden zijn. Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat. Waar verzoeker kritiek uit op het antwoord van mevrouw M. zoals weergegeven in de nota bij de aanvullende nota van de commissaris-generaal, gaat hij eraan voorbij dat in diezelfde nota expliciet gesteld werd dat in dit verband bijkomende verduidelijkingen gevraagd werden aan de *Reception and Identification Service* van de Griekse asieldienst en dat vervolgens ook contact opgenomen werd met de *Governor of Asylum Service*, de heer M.K., die op zijn beurt wederom stelt dat de wet 3655/2008 niet vereist dat de AMKA geactiveerd is en erop wijst dit niet mogelijk is voor mensen die voor het eerst tewerkgesteld worden.

Verzoekers kritiek dat in strijd met artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de emailuitwisseling die daaraan ten grondslag lag niet werd meegedeeld, is niet dienstig. De vragen die op 19 december 2025 door de commissaris-generaal aan de heer M.K. werden gesteld alsook de antwoorden die op 22 december 2025 werden verkregen opgenomen in de nota van 16 januari 2025 werd opgenomen (p. 2-4). In deze nota wordt ook de functie van de heer M.K. als hoofd van de Griekse asielandministratie aangeduid. Aldus bevat de nota van 16 januari 2026 alle elementen over de informatie die via email werd verkregen en die volgens voormeld artikel 26 zijn vereist. Hierbij wordt nog aangestipt dat de via email verkregen informatie opgenomen in de nota van 16 januari 2026 niet werd verkregen om de feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan, maar enkel de geldende Griekse wetgeving betreft. De

nota van 16 januari 2026 verschaft bijgevolg voldoende informatie over de bron waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd. De antwoorden van 22 december 2025 bevatten verwijzingen naar Griekse wetgeving en naar Griekse overheidswebsites. Tevens wordt een Engelse vertaling bijgebracht van relevante Griekse wetgeving waarnaar wordt verwezen. Een schending van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan niet worden vastgesteld.

Met betrekking tot verzoekers, in zijn aanvullende nota uiteengezette kritiek in verband met de AMA (*National Insurance Number*), namelijk dat de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA nummer is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in Ergani om de AMKA te activeren. Uit niets blijkt dat voor de AMA zelf een actieve AMKA nodig is.

4.8.4.4. Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders in beginsel gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Voorts zal verzoeker, in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van de activering van zijn AMKA wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare: “If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”*; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, d.d. september 2024; Refugee.info Greece, *Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)*, 29 april 2024; AIDA/ECRE, *Country Report Greece, Update 2024*, september 2025, p. 266-268). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaal-zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)*, waarvan de weblink wordt vermeld in de bestreden beslissing).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 49-51, 67; Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025, p. 4, 7-8).

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse, omtrent de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stellen. Hij toont middels zijn summiere blote betoog in het verzoekschrift niet aan dat er geen medische zorgen in Griekenland voor hem voorhanden zou zijn. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat, in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate dat hij nood heeft aan medische en/of psychologische hulp, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of met artikel 4 van het Handvest wegens moeilijkheden om toegang te krijgen tot gezondheidszorg. Bijgevolg blijkt in deze stand van zaken niet dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische zorgen.

4.8.4.5. De commissaris-generaal wijst er overigens nog op goede gronden op dat verzoeker AFM en AMKA door elkaar haalde tijdens zijn persoonlijk onderhoud: “U vertelde dat er een nummer werd afgegeven tijdens het verkrijgen van uw verblijfsvergunning (CGVS, p. 17). U noemde dit echter foutief uw AMKA in plaats van uw AFM (CGVS, p. 17-18).

[...]

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. U vertelde dat u een AMKA kreeg samen met de verblijfsvergunning (CGVS, p. 17), zoals hierboven aangetoond gaat het echter over uw AFM. Wat er ook van zij, u ondernam geen stappen om uw AMKA te

activeren (CGVS, p. 17-18). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst. Verzoeker laat dit onderdeel van de bestreden beslissing onbesproken en slaagt er doorheen zijn betoog niet in om op voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen.

4.8.4.6. Het moet *in casu* ook nogmaals worden benadrukt dat verzoeker op eigen initiatief, nadat de bestreden beslissing genomen werd, is teruggekeerd naar Griekenland – volgens zijn verklaringen ter terechtzitting van 17 januari 2026 tot 20 januari 2026 – en maakt hij niet aannemelijk waarom hij tijdens zijn terugkeer niet de nodige administratieve stappen, zoals *supra* toegelicht, heeft gezet of niet heeft kunnen zetten omwille van omstandigheden buiten zijn wil. Hierover bevraagd ter terechtzitting geeft verzoeker opnieuw aan hiertoe geen intentie te hebben gehad omdat hij louter zijn neef wilde bezoeken en hij in België wil blijven wonen.

4.8.5. Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en die negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij in Griekenland in een situatie van extreme materiële deprivatie terechtgekomen is. Verzoeker heeft sinds zijn aankomst in Griekenland op verschillende plaatsen gewoond. Hij licht toe dat hij in Kos verbleef tot september 2023 en dat hij er werk vond in de pluk van fruit, wat hij dan deed gedurende 13 dagen. Hij werd altijd betaald voor zijn werk. Hem gevraagd of het niet mogelijk was om een contract te bekomen, antwoordt hij dat dit inderdaad kon, maar dat hij dan Grieks diende te kennen. Gevraagd of hij problemen heeft gekend met zijn werknemer, stelde hij, *“nee het was prima”* (NPO, p. 10-11). Bovendien was verzoeker in de mogelijkheid om te werken in een carwash, maar diende hij hiervoor meer documenten voor te leggen (NPO, p. 11). Uit de uiteenzetting *supra* blijkt echter niet dat dit voor verzoeker onmogelijk was en dat hij hiertoe niet de nodige stappen had kunnen zetten. Verzoeker heeft geen problemen gekend met de politie in Kos en kon bij een vriend verblijven, die voor een hotel werkte (NPO, p. 11). Nadien trok hij naar Athene om zijn reispaspoort aan te vragen en verbleef hij er slechts één nacht. Nadien zou hij nog een vijf à zes maanden in Athene verbleven hebben en kon hij terecht in een co-housing in Omonia, waarvoor hij 100 euro per maand betaalde. Hij licht in dit verband toe dat hij vaak van accommodatie wisselde omdat hij telkens op zoek was naar een andere plek. Ook in Athene slaagde hij erin om werk te vinden. Gedurende 25 dagen zou hij gewerkt hebben in een Syrisch restaurant, waarvoor hij betaald werd en eten en accommodatie kreeg. Hem opnieuw gevraagd waarom hij geen arbeidsovereenkomst heeft aangevraagd nu hij in bezit was van de nodige documenten, antwoordt hij dat ze niemand accepteerden zonder vloeiend Engels of Grieks (NPO, p. 12). Gevraagd of alle werknemers in Athene hem het loon ook effectief uitbetaald hadden, antwoordt verzoeker bevestigend (NPO, p. 13). In Kreta verbleef verzoeker anderhalve maand. Hij licht toe dat hij besloot naar Athene te gaan om er te werken in de olijvensector. Ook daar was hij in staat huisvesting te vinden en dit via één van de jongens van het kamp (NPO, p. 14). Hij verklaart nog dat hij zijn vriend vergezeld naar Thessaloniki omdat die zijn paspoort er wilde gaan halen. Hij besloot met hem mee te gaan omdat hij gehoord had dat het er prachtig was (NPO, p. 16). In Thessaloniki kon verzoeker verblijven bij een familielid van een vriend en hij hoefde geen accommodatie betalen. Hij voegt nog toe dat hij er geen problemen gekend heeft (NPO, p. 16-17). Verzoeker werd gevraagd of hij getracht heeft de Griekse taal te leren, waarop hij aangaf dat hij geen tijd had om naar school te gaan omdat hij werkte (NPO, p. 17). Uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij hiertoe stappen ondernomen heeft. Op de vraag of hij ooit naar steun gezocht heeft in Griekenland, stelt hij simpelweg dat hij nooit informatie over hulp gevonden had, dat niemand het daar over had en dat je alles zelf moet doen en betalen (NPO, p. 17). In dit verband geeft hij nog aan dat hij niet wist waar hij heen moest voor psychologisch en medische hulp (NPO, p. 18). Door simpelweg te stellen dat er geen hulp is en dat het niet mogelijk is om de taal te leren, toont verzoeker niet aan dat hij in dit verband de nodige inspanningen heeft geleverd en evenmin dat hem bepaalde hulp ontzegd zou zijn geweest.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Met betrekking tot de moeilijkheden met het leren van de taal merkt het CGVS op dat u hiertoe geen stappen ondernam. Zo had u geen tijd om naar school te gaan omdat u moest werken (CGVS, p. 17). Nochtans had u gezien uw eigen verklaringen (zie infra) geen vast werk. Het zou ook geld kosten (CGVS, p. 17), hetgeen niet overtuigt aangezien u wel in staat was om uw reisdocument en vertrek naar België te bekostigen.*

Met betrekking tot uw moeilijkheden met het vinden van werk merkt het CGVS op dat u beperkte stappen ondernam. Het staan wachten aan een bushalte of plein en uw poging een aanvraag in te dienen bij hotels zijn dan ook een weinig doordachte manieren (CGVS, p. 10, 12, 14) om aan een job te geraken. Zo

probeerde u niet naar een uitzendbureau of interim te gaan. Dat u niet naar een uitzendbureau of interim ging omdat u de taal niet sprak (CGVS, p. 13) overtuigt niet aangezien deze instanties u juist kunnen helpen om een job te vinden op basis van uw kwalificaties. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u verschillende keren wel in staat was om (zwart)werk te vinden, gaande van het plukken van fruit en olijven (CGVS, p. 10, 14) tot werk in de bouwconstructie en horeca (CGVS, p. 12). Dat u nooit een werkcontract ontving omdat u de Griekse taal niet sprak (CGVS, p. 10, 12) overtuigt dan ook niet gezien uw beperkte zoektocht naar het leren van deze taal. Bovendien is het onwaarschijnlijk dat u voor alle werksectoren (zoals degene die u eerder benoemde) in Griekenland de Griekse taal machtig moet zijn.

Met betrekking tot uw moeilijkheden met het vinden van huisvesting merkt het CGVS op dat u steeds in staat was om een verblijfplaats te vinden. U sliep nooit op straat (CGVS, p. 17). U had allerlei accommodaties op verschillende plekken en regio's waar u verbleef in Griekenland gaande van een verblijfplaats bij een vriend in Kos tot een co-housing in Athene en Kreta en verblijf bij een familielid van een vriend in Thessaloniki (CGVS, p. 11-12, 14, 16). Verder valt op dat u geen stappen heeft ondernomen om een vaste privé verblijfplaats te vinden (CGVS, p. 11, 13). Dat het vinden van een privé accommodatie te duur was (CGVS, p. 13) overtuigt niet gezien u wel in staat was uw paspoort en reis naar België te bekostigen.

Omtrent al deze zaken merkt het CGVS eveneens op dat u geen contact opnam met personen of organisaties die instaan om net erkende vluchtelingen in Griekenland te helpen (CGVS, p. 17). Het CGVS besluit dat u duidelijk niet de intentie had om in Griekenland te blijven en aldus kan worden aangenomen dat u onvoldoende uw rechten heeft uitgeput om een duurzaam en waardig verblijf aldaar uit te bouwen." Voorgaande motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in de stukken van het administratief dossier. In tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen, blijkt geenszins dat hij zich tijdens zijn verblijf in Griekenland niet staande heeft kunnen houden in zijn hoedanigheid van erkend vluchteling en dat hij er in omstandigheden leefde strijdig met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest. Hij slaagt er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet worden geëerbiedigd. Waar hij in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij er niemand meer heeft, strijdt dit met zijn verklaringen afgelegd ter terechtzitting, namelijk dat hij tijdens zijn korte terugkeer naar Griekenland in januari 2026 bij zijn neef heeft ingewoond. Verzoekers betoog is aldus niet ernstig.

4.8.6. Verder toont verzoeker, die in tegenstelling tot wat hij aanvoert in zijn verzoekschrift geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Zoals reeds *supra* uiteengezet, slaagde hij er in Griekenland meermaals in om huisvesting en werk te vinden en dit zelfs op verschillende plaatsen en kon hij zich er staande houden. Er zijn verder geen elementen aanwezig in het administratief dossier die het tegendeel doen besluiten. Ook verzoekers tijdelijke terugkeer naar Griekenland wijst er al voldoende op dat hij voldoende autonoom en zelfstandig is. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker initiatief nam om zijn Griekse reisdocument te bekomen en hiervoor één dag naar Athene reisde (NPO, p. 11). In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er in dit verband op dat uit informatie, waarvan de weblink erin wordt opgenomen, blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat ze hiertoe een specifiek verzoek hebben ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. Verzoeker laat dit onderdeel van de motivering in de beslissing volledig onbesproken en betwist het aldus niet. Verzoeker heeft voorts geen medische problemen, is ook in België aan het werk sinds zijn aankomst en heeft aangegeven dat hij de taal wil leren (zie *supra*). Hij verklaart zelfs in dit verband dat hij heel de aanwervingsprocedure zoals een sollicitatie en examen doorliep, waardoor hij nu voor twee verschillende bedrijven werkt (NPO, p. 4-5). Dat hij dan niet in staat is om te werken in Griekenland en om er de Griekse taal te leren, maakt hij hoegenaamd niet aannemelijk. Hierbij komt dat verzoeker ook voor zijn aankomst in Griekenland getoond heeft dat hij autonoom is nu hij eerder naar Egypte gereisd heeft voor een medisch behandeling en was hij in staat om die zelf te bekostigen en om accommodatie te vinden (NPO, p. 7-8). Verzoeker was ook in staat om zijn vertrek naar Griekenland en vervolgens naar België te bekostigen met zijn eigen financiële middelen (NPO, p. 7). Ook in Griekenland zelf lukt het hem op van de ene stad naar de andere te reizen en om steeds huisvesting en werk te vinden (zie *supra*).

Rekening houdend met het geheel van wat voorafgaat, alsook met zijn tijdelijke terugkeer naar Griekenland, blijkt uit niets dat verzoeker in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen. Verzoeker toont het tegendeel, dat hij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te helpen, niet aan.

Verzoekers verklaringen, dat hij opgelucht is dat zijn Griekse verblijfsdocumenten gestolen werden (zie *supra*) en dat Griekenland nooit zijn bestemming was (AD CGVS, Vragenlijst CGVS, punt 3.5) getuigen voorts niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen en om er zijn rechten te doen gelden.

4.8.7. Met betrekking tot zijn betoog dat hij in Griekenland slachtoffer werd van een gewelddadig incident gaat hij voorbij aan de concrete motieven in dit verband in de bestreden beslissing die luiden als volgt: "*Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, het slachtoffer bent geworden van een schermutseling met Albanen moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende*

behandeling. Zo was het eenmalig en had u hierna geen problemen meer met hen (CGVS, p. 16). Verder kan u dit op geen enkele manier aantonen. U legde video's neer van dit gevecht, maar gaf zelf aan dat u niet te zien bent in deze video's (CGVS, p. 14) waardoor deze geen enkele bewijswaarde hebben. Eveneens bent u niet herkenbaar op de foto's.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instantie, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. De politie schreef na dit incident uw namen op, maar probeerde u niet de aanvallers te melden op het politiebureau aangezien de politie aan hun kant zou staan (CGVS, p. 15). Een uitspraak die u op geen enkele manier kan aantonen of verklaren (CGVS, p. 15). Dat u in Kos werd tegengehouden en gecontroleerd door de politie (CGVS, p. 11) is louter een politionele procedure. Dat dit het geval was omdat u er Arabisch uitziet (CGVS, p. 11) is louter een veralgemening en blote bewering die u op geen enkele manier kan ondersteunen.” Verzoeker onderneemt geen enkele poging om voormelde motieven in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, in dit verband te weerleggen, waardoor zij ook overeind blijven.

4.8.8. Verzoeker laat de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem neergelegde documenten onbesproken. De motieven dienaangaande vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig waardoor zij integraal overeind blijven: *“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw psychologisch document, foto's en filmpjes Griekenland werden hierboven reeds besproken. Betreffende uw biopagina Palestijns paspoort, ID kaart, geboorteakte en UNWRA kaart betreffen deze louter uw identiteit en nationaliteit. Eveneens het geval bij de documenten omtrent uw familie in Gaza. De overige foto's hebben louter betrekking op de situatie in Gaza en niet in Griekenland. De foto van het medicijn toont enkel een strip medicijnen, niets meer. De screenshots bevestigen dat u sociale media heeft.”*

4.8.9. Zoals reeds *supra* aangestipt volstaat verzoekers loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland met betrekking tot de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;

- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [arrest Ibrahim e.a., punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 94 met verwijzing naar het arrest Jawo van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Verzoeker heeft op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

4.9. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

4.10. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

4.11. Daar verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

4.12. Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderings-maatregel inhoudt.

4.13. Waar nog verwezen wordt naar rechtspraak, wordt precedentenwerking niet aanvaard in het Belgische recht. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals *in casu* geschiedt.

4.14. Alles samengenomen wordt geoordeeld dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

4.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

I. FLORIO